

חיים ויינרב: אני רואה וחש

שירים למרי

א

אני רואה וחש בלבן ובריקן
את אשר אשמע ואמוש בשקט בלבד
ואין מעכב בידינו
לילה מתח אלי את גחוננו
ואף אסף בשתי ידי
ובתוף פי-הדגה האדם אשר לו
לא לא-כלום נטעתי בך פרח

את חשבת שזה היה פרפר
בקר לבן יודיע ויסכם את אנו עכשו
ליל לא-כלום ומה שליל לא-כלום
הוא שאולי יהיה בבקר לבן ומחר
אבל

אני רואה וחש בלבן ובריקן
את אשר אשמע ואחוש בשקט בלבד
ואין מעכב בידינו
על הבתים יושב אור
ומאזני-האלהים בידו עוד
ירעמו גלגלי-רכבו בליל
יקירתי יאיר ויראה רק דגל לבן

אבל המפתח גדול ושחר
לו אֶחֶזְנו בסודו
לא שמענו יללת מגן-דוד-אדם
בלילה יאיר ויראה צלב זהב
שלך

לומר:

אבותי

ואבות-

אבותי ואבותיהם הריני!

עפר תחת פפות-רגליכם

הנה נולד הבן למות

יולד הנכד למות אבותי

ואבות-אבותי

הריני עפר תחת כפות

רגליכם

המתות

הצהבות

היבשות...

ב

הקצתי אבל באמת רק חלמתי שהקצתי וטכסתי עצה בחלומי
 בכל כח-שכלי להנצל מחבלי-החלום באמת. אני מושיט ידי אל
 מחוץ לחלון-חלומי—מרי אוחות בידי באהבה. אפקח בקשי עין
 אחת מעמצת אני מוצא את מרי מחיכת נצבת לידי וידה בידי אבל
 אינני בטוח אם גם זה לא היה חלום. אמרתי לה: מוזר מתק אבל
 בדיוק עכשו חלמתי עליך ועכשו כשאני מקיץ אני מוצא אותך
 מחיכת עומדת לידי וידך בידי הצפרים היפהפיות והעצים השרים
 מכל צד. נעים כאן בפרוגנל.